

# РЕШЕНИЕ

№ 3289

гр. София, 26.06.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 19.06.2020 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова**

**ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова**

**Георги Терзиев**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **13957** по описа за **2019** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисия за защита на потребителите (КЗП), чрез процесуалния си представител адв. К., срещу решение от 24.10.2019 г., постановено по НАХД № 13100 по описа за 2015 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 9 – ти състав, с което е отменил Наказателно постановление (НП) № К-036730 от 11.05.2015 г., издадено от председателя на КЗП, с което на [фирма], на основание чл. 23, ал. 2 от Закона за електронната търговия (ЗЕТ) е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 500 лева, за извършено нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 5 ЗЕТ.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за неправилно прилагане на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Сочи се, че абсолютно неправилно СРС е прел, че в конкретния случай, наказателното преследване е погасено по давност и в тази връзка следва да бъде отменено наказателното постановление. Съдът, според касатора, е цитирал законовите норми, уреждащи въпросите, свързани с погасяване на наказателното преследване и на

наложеното наказание, а именно – чл. 11 ЗАНН, препращащ към разпоредбите на НК, касателно давността. Счита се, че този съдебен състав е направил абсолютно неправилно тълкуване на съответните норми, като е посочил в мотивите си, че абсолютната погасителна давност за административнонаказателните нарушения, изключващи отговорността на нарушителя, съгласно чл. 81, ал. 3 от НК във вр. с чл. 11 ЗАНН, е три години. Искане се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде потвърдено изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, се представлява от адв. К., която поддържа жалбата.

Ответникът – [фирма], не изпраща представител.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна, както и че към момента на делото е изтекла абсолютната погасителна давност.

Административен съд София - град, седми касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Съдът намира, че в настоящия казус, административнонаказателното преследване е погасено по давност. Съгласно чл. 81, ал. 3 НК, независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока предвиден в чл. 80 НК. С оглед вида на наложеното в случая наказание – имуществена санкция, приложима е хипотезата на чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, според която наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на четири години и половина.

Административнонаказателното преследване е възбудено в срок, но към момента на постановяване на решението е изтекъл срокът за преследване – нарушението е извършено на 27.01.2015 г., като срокът за преследване е изтекъл на 27.07.2019 г. (неработен ден), поради и което НП следва да бъде отменено на това основание.

Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно.

Към датата на приключване на устните състезания пред настоящата инстанция, са налице предпоставките на чл. 289, ал. 1 във вр. с чл. 24, ал. 1, т. 3 НПК, за които съдът следи служебно, доколкото чл. 11 ЗАНН по въпросите, касаещи давността, препраща към Наказателния кодекс (НК). Изтекла е предвидената в закона абсолютна давност. Препращащата норма на чл. 11 ЗАНН предвижда, че по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго. Безспорно давността, изключваща наказателното преследване, е обстоятелство, изключващо отговорността, доколкото я погасява. Изричните разпоредби на ЗАНН по въпросите за давността не уреждат абсолютната давност като максимално възможна продължителност на административнонаказателното производство - нормата на чл. 34 регламентира сроковете за започване на административнонаказателното производство, съответно за издаване на НП след съставянето на АУАН, а нормата на чл. 82 - давността за изпълнение на наложеното административно наказание с влязъл в сила и подлежащ на изпълнение акт. Следователно в ЗАНН е налице непълнота, която се преодолява чрез субсидиарното прилагане на разпоредбите на общата част на НК на основание препращащата норма на чл. 11 ЗАНН (в този смисъл и Тълкувателно постановление

№ 1 от 27.02.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2014 г., ОСНК и ОСС на Втора колегия на Върховния административен съд). Съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 НК във вр. чл. 11 ЗАНН административнонаказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години. Предвид чл. 81, ал. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН, давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, но съгласно чл. 81, ал. 3 НК независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80 НК. Наличието на специалната норма на чл. 34 ЗАНН, уреждаща случаите, в които административнонаказателното производство не би следвало да се образува, а образуваното такова да се прекрати, не изключва прилагането в общия случай на срока на абсолютната давност по чл. 81, ал. 3 НК.

В случая, предвид датата на извършване на административното нарушение – 27.01.2015 г., е изтекъл давностен срок (4 1/2 години, по арг. от чл. 80, ал. 1, т. 5 вр. с ал. 3 НК), с чието изтичане се изключва въобще административнонаказателното преследване, което включва правомощието на държавата да възбуди административнонаказателен процес срещу дееца и да му наложи административно наказание. Следователно, към дата 27.07.2019 г., това правомощие следва да се счита погасено и доколкото изтичането на абсолютната давност засяга самия процес, административнонаказателното производство, в рамките на което процесното НП е издадено, следва да бъде прекратено. Поради това, решението за отмяна на НП на районния съд следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, VII касационен състав

#### РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 24.10.2019 г., постановено по НАХД № 13100 по описа за 2015 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9 – ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: